

## การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ ของนักศึกษาแพทย์มหาวิทยาลัยนเรศวร

### A Need Assessment Analysis for Medical Students in Learning English for Medical Purposes in Naresuan University

อนรรฆวรณ ศรีจันทร์ (Anakkhawan Srijan)<sup>1\*</sup>

ยุทธศักดิ์ ชื่นใจชน (Yutthasak Chuenchaichon)<sup>2</sup>

<sup>1\*,2</sup>สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

อีเมลผู้แต่งหลัก : t\_ruankam@hotmail.com เบอร์โทร : 083-302-3004

วันที่รับบทความ 15 มกราคม 2562

วันที่แก้ไขบทความ 16 กรกฎาคม 2562

วันที่ตอบรับบทความ 30 กรกฎาคม 2562

#### บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา 1) กิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษ 2) ความคิดเห็นที่มีต่อความสำคัญ 3) ประสิทธิภาพทางการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน 4) ความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางการแพทย์ และ 5) แนวทางการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางการแพทย์ของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 5 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2558 จำนวน 33 คน และบัณฑิตแพทย์จากโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า

- 1) นักศึกษาแพทย์และบัณฑิตแพทย์ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ในการศึกษาหนังสือเรียนหรือบทความเป็นภาษาอังกฤษมากที่สุด
- 2) ให้ความสำคัญในเรื่องภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษาทางการแพทย์ในปัจจุบันมากที่สุด
- 3) นักศึกษาแพทย์สามารถใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ในขณะที่นักศึกษาแพทย์ยังขาดทักษะการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ
- 4) มีความต้องการให้กิจกรรมการพูดเป็นแบบกลุ่มเล็ก มีการฝึกฟังจากวิดีโอหรือเทปการสนทนา และต้องการเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
- 5) มีข้อเสนอแนะให้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกชั้นปีแบบกลุ่มเล็ก เพื่อได้รับความรู้อย่างทั่วถึง และควรมุ่งเน้นให้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนให้มากขึ้น

**คำสำคัญ :** ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ; ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์;  
การวิเคราะห์ความต้องการ

### Abstract

The purposes of this study were to explore 1) classroom activities using English 2) students' opinions towards significance, 3) the efficiency of speaking, listening, reading and writing, 4) the needs in learning English for medical purposes, and 5) medical students' recommendations in teaching English for medical purposes of Doctor of Medicine Program. The participants in this study were 33 medical students and 17 graduate medical students studying at Naresuan University. The research instruments were questionnaire and the focus group interview. The data were analyzed by using percentage, mean ( $\bar{x}$ ), standard deviation (S.D.) and content analysis.

The findings were as follows:

- 1) Medical students and graduated medical students most used English for medical purposes in form of reading textbook and English journal.
- 2) The students most emphasized that English is important for current medical education.
- 3) They most used English reading skill efficiently, but they lacked of English writing and speaking efficiency.
- 4) They needed to learn English speaking in a small group practice listening from video or tape conversation, and learn about English vocabulary and grammar.
- 5) They recommended for English improvement for medical purposes teaching of Doctor of medicine Program by teaching English in every academic year of education in small groups of students. This would encourage medical students to learn more effectively. Furthermore, significance of learning English should be strongly emphasized in order to gain more opportunities to succeed in learning English.

**Keywords :** English for Specific Purposes; English for Medical Purposes;  
Needs Assessment

## บทนำ

เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกว่าเป็นภาษากลางที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างประเทศ (หยาง (Yang, 2006)) ซึ่งวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารนั้นย่อมแตกต่างกันไป เช่น เพื่อการค้า เพื่อศึกษาเรียนรู้ เพื่อติดตามข่าวสารที่สำคัญทั่วโลก เพื่อการเปิดโลกไร้พรมแดน หรือ เพื่อบุคลากรทางการแพทย์ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการรักษาโรคและสื่อสารกับชาติต่างๆ มากขึ้น จึงทำให้คนจำนวนมากจากหลากหลายกลุ่มสาขาอาชีพมีความต้องการในการศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

เนื่องด้วยภาษาอังกฤษทางการแพทย์มีลักษณะทางการใช้ภาษาแบบเฉพาะตัว เพื่อให้การสื่อสารในสภาวะของโรคในคนไข้ในกลุ่มวิชาชีพทางวิทยาศาสตร์สุขภาพเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการแพทย์สากล ดังนั้น ภาษาอังกฤษที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์ต้องการใช้ในอาชีพแพทย์ จึงมิใช่เพียงแค่ภาษาอังกฤษทั่วไป (English for General Purposes: EGP) ฮูล (Hull, 2006) อ้างถึงในหวางและหลิน (Hwang and Lin, 2010) และฮูล (Hull, 2004) กล่าวว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ให้กับนักศึกษาแพทย์ ควรคำนึงถึงการสอนในเนื้อหาที่ตรงตามความต้องการและความจำเป็นของนักศึกษาแพทย์ที่ต้องนำไปใช้ในวิชาชีพแพทย์ในอนาคต รวมถึงความต้องการในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ทางทางการแพทย์ด้วย

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงตระหนักในความสำคัญและมีความสนใจในการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร แบบเชิงลึกเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางการแพทย์นี้ โดยมุ่งเน้นในลักษณะของความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาแพทย์ต้องการนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น ซึ่งผลการศึกษาจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรหรือรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษทางการแพทย์ให้มีความสอดคล้อง เหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้เรียนและผู้สอนอย่างแท้จริงต่อไป

## วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษากิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางการแพทย์ของนักศึกษาแพทย์
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาแพทย์ที่มีต่อความสำคัญในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางการแพทย์
3. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางการแพทย์ทางด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนของนักศึกษาแพทย์

4. เพื่อศึกษาความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางการแพทย์ของนักศึกษาแพทย์

5. เพื่อศึกษาแนวทางในการปรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางการแพทย์ของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต

#### ขอบเขต

การศึกษาครั้งนี้ แบ่งขอบเขตของการวิจัยออกเป็น 2 ด้าน คือ

##### 1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางการแพทย์ของนักศึกษาแพทย์ใน 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ในการใช้ ด้านความคิดเห็นต่อความสำคัญในการใช้ ด้านประสิทธิภาพในการใช้ ด้านความต้องการในการเรียนรู้ และด้านแนวทางในการปรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางการแพทย์ของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต

##### 2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักศึกษาแพทย์จากมหาวิทยาลัยนเรศวร และบัณฑิตแพทย์จากโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร โดยผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบจำเพาะเจาะจง ประกอบด้วย นักศึกษาชั้นปีที่ 5 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีการศึกษา 2558 จำนวน 33 คน และบัณฑิตแพทย์จากโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ผ่านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต จำนวน 17 คน

#### แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

ฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson and Waters, 1994) ได้ให้คำนิยามของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะว่าเป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความต้องการของผู้เรียน โดยการกำหนดเนื้อหาและวิธีการสอนอยู่บนพื้นฐานของการตระหนักถึงเหตุผลและเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับสตรีเวนส์ (Stevens, 1988) ที่ได้ให้ความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะไว้ว่าเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน หัวข้อและเนื้อหาที่เรียนจะอยู่ในขอบเขตที่ผู้เรียนต้องการ มีความสัมพันธ์กับอาชีพ หรือวัตถุประสงค์เฉพาะ การสอนอาจจะมุ่งเน้นไปที่ทักษะเฉพาะด้าน เช่น การฟัง การอ่าน เป็นต้น ทั้งนี้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสามารถ

แบ่งออกได้หลายประเภท ตัวอย่างเช่น ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาชีพ เช่น แอร์โฮสเตส มัคคุเทศก์ และเลขานุการ เป็นต้น ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ หรือ ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หวางและหลิน (Hwang and Lin, 2010) ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาแพทย์ในมหาวิทยาลัยการแพทย์ซุงชานประเทศไต้หวัน พบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาแพทย์ด้านการอ่านสื่อการเรียนการสอนส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่า 50% 2) ภาษาอังกฤษมีความสำคัญทั้งต่อการศึกษาทางการแพทย์ในปัจจุบันและการประกอบวิชาชีพในอนาคต 3) นักศึกษาแพทย์มีความรู้ความสามารถทางทักษะการพูด การเขียน การฟัง และคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย แต่ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีอยู่ในระดับมาก 4) นักศึกษาแพทย์มีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษด้านการอ่านด้วยการอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารมากที่สุด ส่วนด้านการฟัง นักศึกษาแพทย์ต้องการเรียนด้วยการฟังจากบทสนทนาทางการแพทย์มากที่สุด สำหรับด้านการพูดนักศึกษาแพทย์ต้องการเรียนด้วยการสนทนาทั่วไปในชีวิตประจำวันมากที่สุด และด้านการเขียนนักศึกษาแพทย์ต้องการเรียนด้วยการเขียนเสริมต่างๆ เพื่อการฝึกฝนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมากที่สุด 5) นักศึกษาแพทย์เสนอแนะให้มีการเรียนการสอนในแบบกลุ่มเล็กมากกว่าการเรียนแบบทั้งชั้นเรียน ส่วนในการเรียนการฟังและการอ่าน นักศึกษาแพทย์ต้องการเรียนจากสื่อวีดิทัศน์ วีดีโอ ดีวีดี ภาพยนตร์ ซีดี หรือ เทป มากกว่าการจดจำหรือการคัดลอกจากกระดาน และ 6) นักศึกษาแพทย์มีความต้องการให้มีการเรียนการสอนในรายวิชาเป็นภาษาอังกฤษ เพราะอาจทำให้ทักษะต่างๆ ทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาแพทย์มีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นได้

อัลคุราชิ (Alqurashi, 2016) ศึกษาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ของผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์และสุขภาพชาวซาอุดีอาระเบีย พบว่า ความถี่ในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด พบว่า ด้านการอ่าน ส่วนใหญ่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการอ่านคำแนะนำใบงานหรือโปรเจ็คต่างๆ และการอ่านตำราในคอมพิวเตอร์มากที่สุด สำหรับด้านการเขียน ส่วนใหญ่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนงานที่ได้รับมอบหมายและเขียนคำตอบในการสอบมากที่สุด ส่วนด้านการฟัง ส่วนใหญ่ได้ใช้ในการฟังการนำเสนอหน้าชั้นเรียน และฟังการบรรยายจากผู้สอนมากที่สุด และด้านการพูด ส่วนใหญ่ได้ใช้ในการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนและการอภิปรายมากที่สุด ทั้งนี้ ความคิดเห็นต่อความสำคัญของทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด พบว่า ด้านการอ่าน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษเพื่ออ่านคำแนะนำใบงานหรือโปรเจ็คต่างๆที่มีความสำคัญมากที่สุด ด้านการเขียน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเขียนงานที่ได้รับมอบหมายและการเขียนคำตอบในการสอบมีความสำคัญมากที่สุด ด้านการฟัง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟังคำแนะนำในการทำงาน

ที่ได้รับมอบหมายมีความสำคัญมากที่สุด และด้านการพูด พบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการถามคำถามในชั้นเรียนมีความสำคัญมากที่สุด

ธิดารัตน์ เหลืองไตรรัตน์ (2554) ศึกษาการใช้ภาพยนตร์ประกอบตัวอักษรบรรยายเพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 โดยผลการศึกษา พบว่า การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังจากได้รับการสอนโดยใช้ภาพยนตร์ประกอบตัวอักษรบรรยายสูงกว่าการสอนแบบปกติ รวมทั้งความสามารถทางด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาหลังจากได้รับการสอนโดยใช้ภาพยนตร์ประกอบตัวอักษรบรรยายสูงกว่าการสอนแบบปกติ

ณตพล ศุภณัฐเศรษฐกุล (2557) ศึกษาและสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีสุดท้ายก่อนจบการศึกษาในด้านความพร้อมและความจำเป็นของนักศึกษาแพทย์ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อประกอบวิชาชีพแพทย์ภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะดังกล่าว พบว่า นักศึกษาแพทย์ส่วนใหญ่ตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติวิชาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษา โดยทักษะที่นักศึกษาแพทย์มีความพร้อมต่อการประกอบวิชาชีพแพทย์มากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน เนื่องจากนักศึกษามีโอกาสได้ใช้และฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ทักษะที่ต้องการพัฒนามากที่สุดคือ ทักษะการพูดในกระบวนการรักษาผู้ป่วย การนำเสนอรายงานผู้ป่วยในที่ประชุมแพทย์ และการนำเสนอผลงานในที่ประชุมวิชาการแพทย์ระหว่างประเทศ

### วิธีดำเนินการวิจัยและระเบียบวิจัย

#### กลุ่มตัวอย่าง

##### 1. กลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ การเลือกอย่างจำเพาะเจาะจง โดยกลุ่มที่เลือกคือ นักศึกษาปริญญาตรี คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 33 คน และบัณฑิตแพทย์ที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 17 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 50 คน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มนี้ได้ใช้เวลาในการศึกษาวิชาทางการแพทย์ในโรงพยาบาลเป็นระยะเวลานานพอสมควร ซึ่งนักศึกษาในกลุ่มนี้จะทราบว่าสิ่งที่ได้เรียนในห้องเรียนกับสิ่งที่ต้องนำไปใช้ในสถานการณ์จริงนั้นสอดคล้องกันหรือไม่อย่างไร การเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าวควรเพิ่มเติมหรือให้ความสำคัญในเรื่องใดบ้าง ดังนั้นจึงเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้

##### 2. กลุ่มตัวอย่างของการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group Interview)

สำหรับกลุ่มตัวอย่างของการสนทนากลุ่ม เป็นการเลือกอย่างจำเพาะเจาะจงเช่นเดียวกันกับการเลือกกลุ่มตัวอย่างของการตอบแบบสอบถาม โดยกลุ่มที่เลือก คือ กลุ่มนักศึกษาปริญญาตรี คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2558 ทั้งหมดจำนวน 33 คน ที่เคยผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพแพทย์แล้ว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

#### 1. แบบสอบถาม (Questionnaire)

แบบสอบถามนี้ได้รับการพัฒนามาจากแบบสอบถามงานวิจัยของหวางและหลิน (Hwang and Lin, 2010) โดยเน้นสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาแพทย์ และความคิดเห็นของนักศึกษาแพทย์ที่มีต่อความสำคัญในการใช้ภาษาอังกฤษทางการแพทย์ โดยใช้มาตรวัดตามแบบลิเคิร์ท (Likert Scale) ที่มีเกณฑ์ในการให้คะแนน 5 ระดับ

#### 2. การสัมภาษณ์แบบการสนทนากลุ่ม (Focus Group Interview)

การสัมภาษณ์แบบการสนทนากลุ่ม เป็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างโดยเน้นสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการใช้ภาษาอังกฤษ ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ และแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ โดยผู้วิจัยได้ทำการเลือกผู้ให้สัมภาษณ์ด้วยวิธีการแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ได้จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด 4 กลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มละ 8 คน จำนวน 3 กลุ่ม และกลุ่มละ 9 คน จำนวน 1 กลุ่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างและเก็บคืนด้วยตนเองจนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ระบุ หลังจากรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการสนทนากลุ่มกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยการบันทึกเสียงและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร

การวิเคราะห์ข้อมูล

#### 1. แบบสอบถาม (Questionnaire)

หลังจากรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้องเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1970) จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้มาทำการลงรหัส (Coding) และทำการประมวลผลข้อมูลดังกล่าวเพื่อคำนวณหาค่าทางสถิติที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป (SPSS for Windows) ในการวิเคราะห์ข้อมูล จากนั้นจึงสรุปและนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบการบรรยาย ซึ่งค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยค่าเฉลี่ย



(Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายดังต่อไปนี้

|                       |         |                            |
|-----------------------|---------|----------------------------|
| ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 | หมายถึง | ระดับความคิดเห็นมากที่สุด  |
| ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 | หมายถึง | ระดับความคิดเห็นมาก        |
| ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 | หมายถึง | ระดับความคิดเห็นปานกลาง    |
| ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 | หมายถึง | ระดับความคิดเห็นน้อย       |
| ค่าเฉลี่ย 0.00 – 1.49 | หมายถึง | ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด |

## 2. การสัมภาษณ์แบบการสนทนากลุ่ม (Focus Group Interview)

หลังจากที่ดำเนินการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่มเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลมาจัดเก็บอย่างเป็นระบบ จากนั้นนำไปถอดความอย่างละเอียด และทำการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อจับใจความและแบ่งกลุ่มประเภทของข้อมูล พิจารณาความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูล แล้วนำเสนอในรูปแบบของความเรียงตามแต่ละประเด็น

## ผลการวิจัย

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

**ตารางที่ 1** แสดงกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจัดอุปสงค์ทางการแพทย์ของนักศึกษาแพทย์และบัณฑิตแพทย์

| ประเด็น                                               | นักศึกษาแพทย์<br>(n=33) |      | บัณฑิตแพทย์<br>(n=17) |      | รวม<br>(n=50) |      |
|-------------------------------------------------------|-------------------------|------|-----------------------|------|---------------|------|
|                                                       | $\bar{x}$               | S.D. | $\bar{x}$             | S.D. | $\bar{x}$     | S.D. |
| 1. คุณศึกษาหนังสือเรียนหรือบทความเป็นภาษาอังกฤษ       | 3.55                    | 1.00 | 4.24                  | 0.43 | 3.78          | 0.91 |
| 2. คุณทำรายงานส่งอาจารย์เป็นภาษาอังกฤษ                | 2.18                    | 0.76 | 2.71                  | 0.98 | 2.36          | 0.87 |
| 3. คุณนำเสนองานเป็นภาษาอังกฤษ                         | 2.48                    | 0.79 | 2.65                  | 0.70 | 2.54          | 0.76 |
| 4. คุณเขียนคำตอบในการสอบเป็นภาษาอังกฤษ                | 2.97                    | 0.98 | 3.29                  | 1.16 | 3.08          | 1.04 |
| 5. คุณเขียนบทความวิจัยเป็นภาษาอังกฤษ                  | 2.15                    | 0.75 | 2.24                  | 1.03 | 2.18          | 0.85 |
| 6. คุณสนทนากับอาจารย์หรือเพื่อนนักศึกษาเป็นภาษาอังกฤษ | 2.21                    | 1.08 | 2.59                  | 1.04 | 2.34          | 1.06 |
| 7. คุณร่วมการประชุมทางการแพทย์เป็นภาษาอังกฤษ          | 2.18                    | 0.80 | 2.88                  | 1.11 | 2.42          | 0.97 |
| รวม                                                   | 2.53                    | 0.88 | 2.94                  | 0.92 | 2.67          | 0.92 |



จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าภาพรวมของกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ของนักศึกษาแพทย์และบัณฑิตแพทย์ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{x} = 2.67$ ) เมื่อพิจารณาทุกประเด็นแล้ว พบว่า การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาหนังสือเรียนหรือบทความเป็นภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ( $\bar{x} = 3.78$ ) รองลงมาคือ การเขียนคำตอบในการสอบเป็นภาษาอังกฤษ ( $\bar{x} = 3.08$ ) และการนำเสนองานเป็นภาษาอังกฤษ ( $\bar{x} = 2.54$ )

**ตารางที่ 2** แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาแพทย์และบัณฑิตแพทย์ที่มีต่อความสำคัญในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์

| ประเด็น                                                                                                         | นักศึกษาแพทย์<br>(n=33) |      | บัณฑิตแพทย์<br>(n=17) |      | รวม<br>(n=50) |      |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------|------|-----------------------|------|---------------|------|
|                                                                                                                 | $\bar{x}$               | S.D. | $\bar{x}$             | S.D. | $\bar{x}$     | S.D. |
| 1.คุณคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษาทางการแพทย์ในปัจจุบัน                                                | 4.88                    | 0.33 | 4.82                  | 0.39 | 4.86          | 0.35 |
| 2.คุณคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่ออาชีพในอนาคต                                                                 | 4.79                    | 0.41 | 4.88                  | 0.33 | 4.82          | 0.38 |
| 3.คุณคิดว่าจุดประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษ คือ การประสบความสำเร็จในการศึกษาทางวิชาการ                              | 4.24                    | 0.66 | 4.53                  | 0.51 | 4.34          | 0.62 |
| 4.คุณคิดว่าจุดประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษของคุณคือการส่งเสริมทักษะในการอภิปรายในชั้นเรียนหรือการประชุมทางการแพทย์ | 4.00                    | 0.79 | 4.47                  | 0.51 | 4.16          | 0.73 |
| 5.คุณคิดว่าทักษะการฟังภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษาทางการแพทย์                                               | 4.58                    | 0.50 | 4.65                  | 0.49 | 4.60          | 0.49 |
| 6.คุณคิดว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษาทางการแพทย์                                               | 4.47                    | 0.76 | 4.59                  | 0.50 | 4.51          | 0.68 |
| 7.คุณคิดว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษาทางการแพทย์                                              | 4.73                    | 0.45 | 4.82                  | 0.39 | 4.76          | 0.43 |
| 8.คุณคิดว่าทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษาทางการแพทย์                                             | 4.42                    | 0.56 | 4.76                  | 0.43 | 4.54          | 0.54 |
| รวม                                                                                                             | 4.51                    | 0.52 | 4.69                  | 0.39 | 4.57          | 0.53 |

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าภาพรวมความคิดเห็นของนักศึกษาแพทย์และบัณฑิตแพทย์ที่มีต่อความสำคัญในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.57$ ) และเมื่อพิจารณาทุกประเด็นแล้ว พบว่า ความคิดเห็นต่อภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษาทางการแพทย์ในปัจจุบันอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.86$ ) รองลงมาคือ ความคิดเห็นต่อภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่ออาชีพในอนาคต ( $\bar{x} = 4.82$ ) และความคิดเห็นต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษาทางการแพทย์ ( $\bar{x} = 4.76$ )

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบการสนทนากลุ่ม

1. ประสิทธิภาพในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ของนักศึกษาแพทย์พบว่า นักศึกษาแพทย์มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในระดับดี แต่ยังคงขาดทักษะการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ

2. ความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ของนักศึกษาแพทย์พบว่า มีความต้องการให้กิจกรรมการพูดเป็นแบบกลุ่มเล็ก มีการฝึกฟังจากวิดีโอหรือเทปการสนทนา และต้องการเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

3. คำแนะนำในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตของนักศึกษาแพทย์ ประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ ควรจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทุกชั้นปี ควรเรียนภาษาอังกฤษแบบกลุ่มเล็ก และควรมุ่งเน้นให้นักศึกษาแพทย์เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ

### อภิปรายผล

1. ทั้งนักศึกษาแพทย์และบัณฑิตแพทย์มีกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ในด้านการอ่านเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอ่านจากการศึกษาหนังสือเรียน รายวิชา บทความ หรือแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาทางการแพทย์ เนื่องจากหนังสือที่ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางการแพทย์ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ รวมถึงแหล่งข้อมูลต่างๆ ทางแพทย์จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่นักศึกษาใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษทั้งสิ้น การอ่านจึงเป็นสิ่งที่นักศึกษาแพทย์ได้ใช้มากกว่าด้านอื่น ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของณตพล ศุภณัฐเศรษฐกุล (2557) ที่พบว่า นักศึกษาแพทย์ได้ใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตลอดการเรียนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ทั้งจากสื่อการเรียนการสอนของผู้สอนในภาคบรรยาย และการอ่านค้นคว้าข้อมูลจากวารสาร หนังสือ หรือตำราภาษาต่างประเทศในงานที่ได้รับมอบหมายด้วย

2. ทั้งนักศึกษาแพทย์และบัณฑิตแพทย์มีความเห็นตรงกันว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษาทางการแพทย์ในปัจจุบัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าตำราเรียนทางการแพทย์ที่นักศึกษาใช้ในการศึกษาเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด นักศึกษาแพทย์จึงต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาของตำราที่ศึกษา อีกทั้งภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่ออาชีพในอนาคต โดยผลการศึกษาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของหวางและหลิน (Hwang and Lin, 2010) ที่พบว่า ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาแพทย์นั้นมีความสำคัญมากทั้งต่อการศึกษาทางการแพทย์ในปัจจุบัน และต่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ในอนาคต

3. การที่นักศึกษาแพทย์มีทักษะการอ่านที่ดีนั้นอาจเป็นผลจากการศึกษาค้นคว้าทางการแพทย์จากตำราเรียน ใบความรู้ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นภาษาอังกฤษ โดยตลอดการศึกษา นักศึกษาแพทย์ได้ใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ตลอดเวลา ทำให้การอ่านภาษาอังกฤษได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่นักศึกษาแพทย์ยังขาดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ดี โดยผลการศึกษาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุทธนันท์ กัลละ และขวัญดา ภูริวิทยาธิระ (2559) ที่พบว่า พื้นฐานทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาแต่ละคนมีไม่เท่ากัน โดยเฉพาะทักษะการเขียนตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและหลักวิชาการ เนื่องจากนักศึกษามีความสามารถในการใช้ทักษะการเขียนน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับความสามารถในการใช้ทักษะด้านอื่นๆ

4. การที่นักศึกษาแพทย์มีความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ด้านการพูดด้วยการเรียนแบบกลุ่มเล็กมากกว่าการเรียนแบบกลุ่มใหญ่นั้น สามารถอธิบายได้ว่า การเรียนการพูดภาษาอังกฤษแบบกลุ่มเล็กอาจช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาแพทย์มีส่วนร่วมในการเรียนได้มากขึ้น เนื่องจากนักศึกษามีโอกาสในการพูดเท่าเทียมกัน โดยการเรียนแบบกลุ่มเล็กนั้น ผู้สอนสามารถเรียนรู้ระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ และสามารถชี้แนะแนวทางในการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง โดยผลการศึกษาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของอานนท์ ไชยสุริยา (2552) ที่พบว่า จำนวนผู้เรียนภาษาอังกฤษต่อหนึ่งห้องมีมากเกินไป และอยากได้รับการเรียนการสอนแบบกลุ่มเล็กมากกว่า ซึ่งนักศึกษาได้ให้ความสำคัญว่าขนาดของกลุ่มผู้เรียนที่ใหญ่เกินไปเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างยิ่ง นอกจากนี้ นักศึกษาแพทย์ส่วนใหญ่มีความต้องการเรียนการฟังภาษาอังกฤษจากวิดีโอหรือเทปการสนทนา โดยนักศึกษาแพทย์จะต้องพยายามสรุปใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่ฟังให้ได้ เพื่อให้นักศึกษาแพทย์ได้ฝึกใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หากนักศึกษาฝึกการฟังจนสามารถเข้าใจใจความสำคัญของเนื้อเรื่องได้อย่างถูกต้อง ก็จะทำให้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนามากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้นักศึกษาแพทย์ยังมีความต้องการเรียนการฟังภาษาอังกฤษจากสื่อต่างๆ เช่น เพลงภาษาอังกฤษ ภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ หรือข่าวภาษาอังกฤษ เป็นต้น โดยจะเน้นการฟังในสิ่งที่ตนเองถนัดหรือให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพื่อเป็นการดึงดูดให้นักศึกษาแพทย์มีความสนใจในการฟังภาษาอังกฤษและเป็นการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกลอยลางอยากฟังภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น โดยผลการศึกษาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิตรัตน์ เหลืองไตรรัตน์ (2554) ที่พบว่า การเรียนรู้คำศัพท์และความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาหลังจากได้รับการสอนโดยใช้ภาพยนตร์ประกอบตัวอักษรบรรยายมีสูงกว่าตอนก่อนสอน

นักศึกษาแพทย์ส่วนใหญ่มีความต้องการเรียนคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการส่งเสริมทักษะด้านการอ่านให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ สามารถอธิบายได้ว่า การมีพื้นฐานความรู้

ทางด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยเสริมให้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การขาดความรู้ด้านคำศัพท์อาจทำให้นักศึกษาขาดความเข้าใจ ความหมายในใจความสำคัญของเนื้อหาที่อ่าน หรืออาจทำให้เข้าใจความหมายของเนื้อหาผิดพลาดไปได้ เช่นเดียวกันกับการขาดความรู้ในหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ หากนักศึกษขาดความรู้พื้นฐานด้านนี้ ก็อาจทำให้นักศึกษาตีความหมายของเนื้อหาคลาดเคลื่อนไปได้ โดยผลการศึกษาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของบุษบา มินตรา ฉลวยแสง (2558) ที่พบว่า นักศึกษาส่วนมากมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีปัญหาในการไม่รู้คำศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษในเนื้อหาที่อ่านและปัญหาด้านการขาดความเข้าใจในโครงสร้างประโยคหรือหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

5. คำแนะนำในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตของนักศึกษาแพทย์ ประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ ควรจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทุกชั้นปี ควรเรียนภาษาอังกฤษแบบกลุ่มเล็ก และควรมุ่งเน้นให้นักศึกษาแพทย์เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ โดยผลการศึกษาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการศึกษาของหวางและหลิน (Hwang and Lin, 2010) ซึ่งพบว่า นักศึกษาแพทย์เสนอแนะให้มีการเรียนการสอนแบบกลุ่มเล็กมากกว่าการเรียนการสอนแบบกลุ่มใหญ่ทั้งชั้นเรียน เนื่องจากจำนวนคนในการเรียนมีมากไปทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ไม่ทั่วถึง หากมีการเรียนการสอนแบบกลุ่มเล็ก นักศึกษาจะสามารถให้ความรู้แก่นักศึกษาแต่ละคนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีความสอดคล้องกับการศึกษาของอิสพียาภรณ์ วรกิตตนนท์ และ สุมิตรา สุวรรณ์เดชา (2558) ที่พบว่า นักศึกษาแพทย์มีความคิดเห็นว่าภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อวิชาชีพแพทย์ในอนาคต รวมถึงการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพแพทย์ในกลุ่มประชาคมอาเซียน อีกทั้งยังมีความสำคัญต่อการศึกษาทางการแพทย์และการสื่อสารกับชาวต่างชาติอีกด้วย

นอกจากนี้ ยังมีความสอดคล้องกับการศึกษาของณตพล ศุภณัฐเศรษฐกุล (2557) ที่พบว่า ควรสนับสนุนให้นักศึกษาแพทย์ได้ฝึกปฏิบัติและพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะทางการพูดให้ต่อเนื่องตลอดการเรียนในหลักสูตร รวมทั้งสนับสนุนให้นักศึกษาแพทย์ฝึกทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกิดความชำนาญ มั่นใจ และความต่อเนื่องในการใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบวิชาชีพแพทย์มากขึ้น

การเน้นย้ำให้นักศึกษาแพทย์ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญเนื่องจากการเรียนการสอนด้านการแพทย์ต่างๆ ในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ เช่น ตำราเรียน คำศัพท์ที่ใช้ในการแพทย์ต่างๆ บทความที่นักศึกษาแพทย์ต้องศึกษาในทางการแพทย์ รวมถึงบริบททางสังคมที่เปลี่ยนไป เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาใช้บริการในโรงพยาบาลประเทศไทย อีกทั้งภาษาอังกฤษยังมีความสำคัญต่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ในอนาคตของนักศึกษาแพทย์ด้วย

## ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาแพทย์ควรเพิ่มขีดความสามารถทางทักษะการเขียนด้วยการศึกษาพื้นฐานหลักไวยากรณ์เพิ่มขึ้น เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการเขียนบทความทางการแพทย์ หรือการเขียนรูปแบบต่างๆ ส่วนการเพิ่มขีดความสามารถทางทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น นักศึกษาแพทย์ควรฝึกฝนทักษะการพูดในชั้นเรียนเป็นประจำ โดยอาจจับกลุ่มการสนทนาภาษาอังกฤษขนาดเล็กในการฝึกพูด เพื่อให้ทุกคนในกลุ่มได้มีการฝึกสนทนาอย่างทั่วถึง

2. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตควรเพิ่มเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกชั้นปี เพื่อให้ นักศึกษาแพทย์ได้ศึกษาและใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องในทุกชั้นปีการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

1. ควรขยายพื้นที่การศึกษาไปยังสถาบันการศึกษาทางการแพทย์อื่น ๆ และวิทยาลัยพยาบาลในจังหวัด หรือขยายพื้นที่การศึกษาให้ครอบคลุมเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาและพัฒนาประเด็นคำถามในแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ให้มีความละเอียดของเนื้อหาและมีความเฉพาะเจาะจงตามแต่ละระดับชั้นปีการศึกษาของนักศึกษาแพทย์ เนื่องจากเนื้อหาในแต่ละระดับอาจมีความแตกต่างกันตามพื้นฐานและประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษ

## เอกสารอ้างอิง

- ณตพล ศุภณัฐเศรษฐกุล. (2557). ความพร้อมและความต้องการจำเป็นของนักศึกษาแพทย์ ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ ภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558, *ธรรมศาสตร์เวชสาร*, 14(3), 378-386.
- ธิดารัตน์ เหลืองไตรรัตน์. (2554). การใช้ภาพยนตร์ประกอบตัวอักษรบรรยายเพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2. งานวิจัยกลุ่มการเรียนการสอน. วิทยาลัยเทคโนโลยีโปลิเทคนิคลานนาเชียงใหม่.
- บุษยามินตรา ฉลวยแสง. (2558). การวิเคราะห์ปัญหาและพฤติกรรมของแพทย์ประจำบ้านในการเข้าใจแยกแยะและบ่งบอกประโยคความซ้อนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจบทความภาษาอังกฤษในวารสารการแพทย์. *วารสารบัณฑิตศึกษา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 4(2), 192-217.

- สุทธนันท์ กัลละ และขวัญตา ภูริวิทยาธีระ. (2559). การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในนักศึกษาพยาบาล. **รามาชิตีพยาบาลสาร**, 22(2), 123-133.
- อานนท์ ไชยสุริยา. (2552). “การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิชา 222102 (English II) ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน ตามขนาดของกลุ่มเรียน,” เอกสารประกอบการประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยกรุงเทพ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://proceedings.bu.ac.th/?download=49:222102-english-ii&start=40> สืบค้นเมื่อ 4 มีนาคม 2559
- อิสฝิยาภรณ์ วรกิตตนนท์ และสุมิตรา สุวรรณ์เดชา. (2558). การศึกษาความต้องการจำเป็นของการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ เพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา. **วารสารบัณฑิตศึกษา มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**, 5(1), 138-16.
- Alqurashi, F. (2016). English for medical purposes for Saudi Medical and Health Professionals. **Advances in Language and Literary Studies**, 7(6), 243-252.
- Cronbach, L. J. (1970). **Essentials of psychological testing**, 3<sup>rd</sup> ed. New York: Harper & Row.
- Hwang, Y. and Lin, S. (2010). A Study of Medical Students' Linguistic Needs in Taiwan. **The Asian ESP Journal**, 6(1), 35-58.
- Hull, M. (2004). Changing the paradigm for medical English language teaching, **Paper presented at the 2004 International Symposium of English for Medical Purposes**, Xi'an, China.
- Hull, M. (2006). Whose needs are we serving?, **Paper presented at the 2006 International Symposium on English for Medical Purposes**, Beijing, China.
- Hutchinson, T. and Waters, A. (1994). **English for specific purposes: A learning-centred approach**, New York: Cambridge University Press.
- Strevers, P. (1988). **ESP after twenty years: A re-appraisal**, Singapore: SEAMEO Regional Language Center.
- Yang, H. Y. (2006). **A needs analysis of English: Perceptions of faculty and doctoral students**, Unpublished master's thesis, National Chiao Tung University, Hsinchu.